

Arrest

nr. 56 073 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 4 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 november 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. BI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.09.2009 werd ingediend door :

(H.Y.) (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: "de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen". Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Verder beroept betrokkene zich op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Man Tsang dd. 09.12.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt slechts bewijzen voor waaruit blijkt dat hij in 2002, 2003 en 2004 in België verbleef. Het volgende document dat betrokkene voorlegt is een verlenging van zijn paspoort in Brussel dd. 22.12.2008. Het verblijf van 2004 tot november 2008 wordt aldus niet gestaafd. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

en

"In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van wordt aan (H.Y.) (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 08 december 2010 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

- o De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur, het rechtszekerheids-, vertrouwens-, en zorgvuldigheidsbeginsel en de manifeste beoordelingsfout. Verzoeker licht het middel als volgt toe:

"EN CE: QUE l'acte querellé, pris à la date du 09/09/2010, fait grief au requérant que son séjour en Belgique ne peut plus être prouvé entre 2004 et novembre 2008, soit avant la délivrance de son nouveau passeport et donc de ne pas prouver un ininterrompu depuis le 31/03/2007; Alors QUE le requérant, a prouvé être encore présent sur le territoire durant l'année 2004 et 2005 par l'envoi d'argent (les 18/05/2004 et 01/06/2004) à sa sur en Chine et la réception de courrier (enveloppe du 29/05/2005): Le requérant souhaite également joindre à la présente de nouvelles pièces prouvant cette présence ininterrompue jusqu'au moment de, et après, l'introduction de sa demande de régularisation:

- témoignage de son futur employeur, Monsieur MAN Wan Lung,*
- témoignage de Monsieur IP Moon-Fong,*
- témoignage de Monsieur Edouard VAN GASTEL, propriétaire du logement sis à 2060 ANTWERPEN. Schoolstraat 53 où le requérant réside avec sa soeur et ce depuis le 18/01/2006*
- preuves de passage dans une salle de jeu, le 'Panache Europe bvba' sise à 2018 ANTWERPEN. Statiestraat 17. Fréquentation des lieux depuis 2005 jusqu'à l'heure actuelle. Monsieur HONG Yizhong étant parfaitement identifiable, par son nom, sa photo et son numéro de client inchangé depuis 2005. Quant aux dernières preuves, concernant la salle de jeux 'Panache Europe bvba', le requérant était très retissant à les produire lors de sa demande de régularisation de séjour, ces éléments pouvant être interprétés de manière négative et faire penser à une certaine addiction aux jeux. Par ailleurs, le requérant vit auprès de sa soeur qui est de nationalité beige et son noyau familial et affectif est durablement installé en Belgique."*

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat: *"Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. Verder beroept betrokkene zich op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Man Tsang dd. 09.12.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt slechts bewijzen voor waaruit blijkt dat hij in 2002, 2003 en 2004 in België verbleef. Het volgende document dat betrokkene voorlegt is een verlenging van zijn paspoort in Brussel dd. 22.12.2008. Het verblijf van 2004 tot november 2008 wordt aldus niet gestaafd. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat".*

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd bevonden en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoeker houdt voor dat hij zijn aanwezigheid in 2004 en 2005 ook bewezen heeft, door stukken betreffende verzendingen van geldsommen (2004) en de ontvangst van een brief (envelop van

29.05.2009). Verder voegt verzoeker allerlei 'nieuwe stukken' toe aan zijn verzoekschrift, die zijn regularisatieaanvraag moeten ondersteunen. Verzoekers beschouwingen falen in feite en in rechte.

Verzoeker aan zijn verzoekschrift niet dienstig allerlei nieuwe stukken kan toevoegen, nu deze niet zijn overgemaakt aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoeker in 2004 in België verbleven heeft "betrokkene legt slechts bewijzen voor waaruit blijkt dat hij in 2002, 2003 en 2004 in België, nu daarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat *"Betrokkene legt slechts bewijzen voor waaruit blijkt dat hij in 2002, 2003 en 2004 in België verbleef."*

Waar verzoeker echter probeert voor te houden dat hij tevens een envelop heeft voorgelegd van 29 mei 2005, dient te worden vastgesteld dat deze beschouwingen feitelijke grondslag missen. Immers bevat het administratief dossier geen zulk stuk. Ofschoon verzoeker in de inventaris van stukken bij zijn aanvraag wel als 10e stuk *"enveloppe (4)"* vermeldt, dient immers te worden vastgesteld dat dit stuk niet was gevoegd aan de aanvraag, nu dit stuk zich niet in het administratief dossier bevindt. Dit blijkt ook uit de motieven van de bestreden beslissing: *"Betrokkene legt slechts bewijzen voor waaruit blijkt dat hij in 2002, 2003 en 2004 in België verbleef. Het volgende document dat betrokkene aldus niet gestaaft. (...)"*

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden, in strijd met de stukken van het administratief dossier. Verzoekers beschouwingen over zijn vermeende aanwezigheid in België in 2005 (waaromtrent verzoeker geen stukken heeft voorgelegd), kunnen sowieso geen aanleiding geven tot nietigverklaring van de bestreden beslissing. Immers is het hoofdmotief betreffende het niet voldoen aan de voorwaarden van punt 2.8B van de instructie, dat verzoeker moet aantonen ononderbroken in België te hebben verbleven sinds 31 maart 2007. Het staat vast, en verzoeker betwist dit ook niet, dat hij niet heeft aangetoond in de relevante periode sinds 31 maart 2007 tot november 2008 ononderbroken in België te hebben verbleven. Zelfs indien verzoekers kritiek aangaande zijn vermeende aanwezigheid in België in 2005 terecht zou zijn, dient te worden vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan de hoofdmotieven die de bestreden beslissing voldoende ondersteunen.

In het administratief dossier zijn geen indicaties terug te vinden die aantonen dat het bestuur zich op verkeerde feitelijke gegevens of elementen zou hebben gebaseerd, noch dat zij ze niet op degelijke wijze zou hebben onderzocht.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid heeft, gelet op de stukken waarover de gemachtigde daadwerkelijk beschikte en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond diende te worden verklaard.

Het middel is ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC